

§ 47. Frafalder Bonden efter tilendebragt Taxations- eller Overtaxationsforretning, eller under samme, sin Begjering om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, hvad enten dette skeer udtrykkelig eller derved, at han undlader at foretage, hvad der paaligger ham at iværksætte (§ 41), skal han ikke blot tilsvare alle de Omkostninger ved Forretningen, som endnu maatte være at udrede, men ogsaa være pligtig til at erstatte den anden Part og Pantøverne saavel de egentlige Omkostninger, de allerede maatte have udredet, som alle andre lovlige Udgifter, der ere forarsagede dem ved den fremsatte Begjering.

§ 48.

Naar Taxations- eller Overtaxationskommissionen, saaledes som det saavidt muligt bør skee, benytter sin Tilstedeværelse paa et Sted til at taxere flere Gaarde, skulle først de samlede sælles Omkostninger forholdsmaasigtgen fordeles med Hensyn til de enkelte Gaarde, og derefter særligen bestemmes, hvorledes Omkostningerne for hver Gaard efter de ovenangførte Regler blive at udrede.

§ 49.

Taxationskommissionen og Overtaxationskommissionen har, saavidt skee kan, ved sin Kjendelse at afgjøre, hvorledes de med Forretningen forbundne Omkostninger ifølge de i det foregaaende forefrevne Regler blive at udrede, og Overkommissionen er berettiget til at berigtige den af Taxationskommissionen herom givne Bestemmelse. De Omkostninger, som de Paagjældende ifølge endelig Kjendelse have at udrede, kunne efter lovlig Omgang inddrives hos dem ved Udpanning.

I de Tilfælde, hvor efter Forholdets Bestaaenhed ingen saadan Afgjørelse kan skee ved Taxationskommissionerne, saasom hvor et Erstatningsansvar reiser sig af en paafølgende Omstændighed (§ 47), maa Fordringen, i Mangel af mindelig Afgjørelse, gjøres gjældende ved sædvanlig Rettergang.

§ 50.

Naar en Forretning indantes til Høieste- ret, vil denne Ret efter de almindelige Regler

have at afgjøre, hvorvidt det kan paalægges nogen af Parterne at tilsvare Modparten de med Høiesteretsagen forbundne Omkostninger, eller at udrede Salair til en befalet Sagfører. I de Tilfælde, imidlertid, hvor Forretningen af Høieste- ret bliver kjendt uaf- terrettelig, ville alle de lovlige Omkostninger og Udgifter, som Citanten har havt saavel ved Høieste- retsagen, og som ikke have været at erholde hos Modparten, som ved den annullerede Forretning, blive ham erstattede af Statskassen imod Regres til den eller dem, som i denne Anledning maatte kunne drages til Ansvar.

Cap. VII.

Om Oprettelse af kongelig-garante- rede Creditkasser til Understøttelse af Fæstegodsets Dvergang til Selveiendom og til Sikkring af Pant- overenshavernes Ret m. v.

§ 51. Der oprettes tvende Creditkasser, en for Sjælland, Fyen, Lolland og Falster med tilhørende Smagøer og en for Jylland. Disse Creditkasser ere garanterede af Staten, der ogsaa afholder alle Administrations- omkostninger ved samme.

§ 52.

Laan af disse Creditkasser skulle tilstaaes: a) De Fæstere og Forpagtere, som erhverve Eiendom efter Taxation ifølge denne Lov. Disse kunne, i Overensstemmelse med § 18, for de $\frac{1}{5}$ Dele af den ved endelig Taxation bestemte Kjøbesum — dog med Fra- drag af hvad der bliver tilbage, naar disse $\frac{1}{5}$ Deles Beløb deles med 50 — udstede Afte Prioritets Panteobligationer til ved- kommende Creditkasse, som derfor atter udsteder Creditkassobligationer, med hvilke der forholdes paa den i det følgende be- stemte Maade.

b) De Fæstere, der efter nærværende Lovs Kundgjørelse ved frivillig Overenskomst